

Spm. nr. S 725

Til boligministeren (31/3 89) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren foreslå at ændre reglerne i ældreboligloven, således at pensionister ikke skal tvinges til at betale indskud, bare fordi deres bolig skifter status fra at være en plejehjemsbolig til at blive en ældrebolig?«

Begrundelse

Det virker aldeles urimeligt, at pensionister skal tvinges til at betale indskud for en bolig, de allerede bebor. Pensionisterne er jo aldeles uden indflydelse på, om en kommunalbestyrelse på grund af lavere moderniseringsudgifter vedtager, at deres plejehjemsbolig skal ændre status til en ældrebolig.

Svar (5/4 89):

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Jeg kan oplyse, at spørgsmålet om, hvorvidt tidligere plejehjemsbeboere skal betale beboerindskud, når det plejehjem, hvor de hidtil har boet, ombygges til ældreboliger, for tiden drøftes med Kommunernes Landsforening.

Kommunernes Landsforening har oplyst, at spørgsmålet vil blive behandlet i landsforeningens bestyrelse snarest muligt. Når svaret foreligger, vil jeg overveje sagen på ny.

Den sidste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 73:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedrede opsigelsesvarsler ved funktionærers arbejdsskader.

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.
(Fremsat 30/3 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Som jeg sagde her i Tinget den 20. januar 1987, da vi behandlede et forslag fra SF vedrørende beskyttelse mod opsigelse efter arbejdsskadebetinget fravær, har jeg sympati for for-

slagsstillernes bestræbelser for at forbedre arbejdsmiljøet i virksomhederne.

Jeg vil også udtrykke min anerkendelse af den seriøse måde, SF arbejder med denne problemkreds på. Vi havde en grundig diskussion af det forrige forslag, og det er ikke hver dag, vi ser, at oppositionen så baseret på den grundige drøftelse faktisk i sine egne nye forslag skriver, som SF gør i bemærkningerne til nærværende, at forslagsstillerne har måttet give ministeren ret i, at loven vil kunne tolkes således, og derfor finder ud af, at man må arbejde videre og finde en ny måde. Det synes jeg er udtryk for en god, seriøs arbejdsform, og jeg ville derfor gerne have kunnet være endnu mere positiv over for forslaget. Men jeg er nødt til at fastholde, at vi i forbindelse med arbejdsmiljøpolitikken først og fremmest skal forebygge arbejdsskaderne, altså forebygge, at de opstår. I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at jeg ikke et øjeblik er i tvivl om, at SF mener det samme, og at SF ikke betragter dette forslag som en erstatning for forebyggelsen, men som et supplement til den. Men supplementet er stadig væk ikke hensigtsmæssigt. Jeg tror ikke, den rigtige måde at løse problemerne på er at ændre funktionærloven.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget anerkender SF, at vi ved sidste forslag havde vægtige juridiske indvendinger, og dem tager man til efterretning. Jeg håber, at de indvendinger, jeg kommer med mod nærværende forslag, kan overbevise SF om, at der også her er tale om vanskelige juridiske problemer, hvis man vil lovgive ud fra de præmisser, som SF har fastlagt i beslutningsforslaget.

Som jeg forstår forslaget, er det tanken, at en funktionær, som har pådraget sig en arbejdsskade under et tjenesteforhold, skal være sikret mindst 180 dages opsigelsesvarsel. Jeg går ud fra, at det gælder såvel den situation, at der opsiges efter de almindelige regler om opsigelse, som efter § 5, stk. 2, den såkaldte 120-dages-regel.

Udgangspunktet for, om det særlige opsigelsesvarsel gælder, er, om funktionæren har pådraget sig en arbejdsskade under et tjenesteforhold. Dette udgangspunkt er for mig at se uhyre fleksibelt både i tidsmæssig henseende og for så vidt angår indholdet, og derfor er det vanskeligt at arbejde med.